

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2025:043.#####

#####

CURTEA DE APEL #####

Secția penală și pentru cauze cu minori

Dosar nr. #####/111/2025/a1

Operator de date cu caracter personal 3159

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. ####/CCP/2025

Camera de consiliu din 18 noiembrie 2025

Judecător de cameră preliminară: #####

Judecător de cameră preliminară: #####

Grefier: ### #####

Ministerul ##### - Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial ##### este reprezentat de procuror #####.

Desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio potrivit prevederilor art. 369 Cod procedură penală.

Pe rol se află judecarea contestației formulate de inculpatul contestator #####, împotriva încheierii penale nr. ####/Î/CP din data de 24.09.2025, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în dosarul nr. #####/111/2025/a1, având ca obiect măsuri și excepții dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

Completul de judecători de cameră preliminară constată că dezbaterile cauzei a avut loc în camera de consiliu din 10 noiembrie 2025 când participanții prezenți au pus concluzii consemnate în încheierea din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când s-a amânat pronunțarea pentru azi, 18 noiembrie 2025.

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Deliberând asupra contestației de față, constată următoarele:

Prin încheierea penală nr. ####/Î/CP din data de 24.09.2025, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în temeiul art. 345 alin. 2 Cod de procedură penală au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpatul #####.

În temeiul art. 346 alin. 2 Cod de procedură penală, s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul din data de 18.03.2025, emis în dosarul nr. 171/###/P/2025 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial #####, privind pe inculpatul #####, aflat în stare de arestare preventivă în Penitenciarul #####, trimis în judecată

pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de droguri de mare risc, în formă continuată, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale) și deținere de droguri de risc pentru consum propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

Totodată, s-a dispus începerea judecății cauzei privind pe inculpatul #####-#####.

Pentru a pronunța această hotărâre, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut în esență că, la data de 16.06.2025 a fost înregistrată la Tribunalul Bihor, sub dosar nr. #####/111/2025, cauza privind pe inculpatul #####-#####, trimis în judecată prin rechizitoriul din data de 16.06.2025, emis în dosarul nr. 171/###/P/2025 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial #####.

Potrivit art. 344 alin. 2 Cod de procedură penală, inculpatului i s-a comunicat un exemplar al copiei certificate a rechizitoriului, cu mențiunea că poate formula cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și legalitatea efectuării actelor de urmărire penală, în termen de 20 de zile de la primirea acestuia.

La data de 17.07.2025, inculpatul #####-#####, prin avocat ales, a formulat cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală în dosarul penal nr. 171/###/P/2025 al DIICOT - Serviciul Teritorial #####, solicitând după cum urmează:

I. a se constata nelegalitatea tuturor probelor obținute ca urmare a activității desfășurate de către colaboratorul autorizat cu identitate reală #####-#####, raportat la obținerea acestora prin încălcarea dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală, probele obținute în acest mod rezultând din mijloacele de probă: procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/###/P/2025 din 14.05.2025; procesul-verbal din 14.05.2025, privind analiza unui aproximativ 1 gram substanță solidificată de culoare albă; procesul-verbal din 14.05.2025 privind efectuarea de verificări și investigații specifice; procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/###/P/2025 din 15.05.2025; procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 15.05.2025;

II. a se constata nelegalitatea probelor obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ###/2025 emisă de Tribunalul Bihor în dosarul nr. #####/111/2025 și a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025, ca urmare a nelegalității derivate a încheierii emise de către judecătorul de drepturi și libertăți și, subsecvent, a mandatului emis în baza acesteia precum și a probelor rezultate în urma acestora raportat la dispozițiile art.101 coroborat cu art. 102 alin. 4 Cod de procedură penală;

III. a se dispune înlăturarea fizică a probelor constatate ca fiind nelegale de la dosarul nr. #####/111/2025 aflat pe rolul Tribunalului Bihor;

IV. consecutiv admiterii cererilor și excepțiilor, a se solicita procurorului a comunica: dacă menține dispoziția de trimitere în judecată pentru cele două acte materiale dovedite prin probele excluse ori solicită restituirea cauzei, iar în măsura în care procurorul nu remediază neregularitățile ori solicită restituirea cauzei, raportat la dispozițiile art. 346 alin. 3 lit. c Cod de procedură penală,

cu referire la art. 345 alin. 3 Cod de procedură penală, a se dispune restituirea cauzei la DIICOT - Serviciul Teritorial #####.

În motivare, inculpatul contestator a arătat, în esență, că a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de droguri de mare risc, în formă continuată, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale), și deținere de droguri de risc pentru consum propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

În sarcina sa, s-a reținut faptul că, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale a procurat, deținut în vederea vânzării și a vândut/remis la data de 14.05.2025 cantitatea de 1 gr. cocaină (0,39 gr. net), la data de 15.05.2025 cantitatea de 10 gr. cocaină contra sumei de 5000 lei, respectiv a deținut în vederea vânzării la domiciliu cantitatea de 0,7 gr. de cocaină (0,12 gr. net), precum și faptul că ar fi deținut la domiciliu, la data de 15.05.2025, în vederea consumului propriu cantitatea de 25 gr. cannabis (22,47 gr. net) și o țigaretă cu cannabis.

În cuprinsul rechizitoriului, s-a consemnat faptul că prin denunțul formulat de către martorul #####-#####, înregistrat la data de 09.04.2025 la nivelul DIICOT - Serviciul Teritorial #####, s-a denunțat săvârșirea de către persoana inculpatului a infracțiunilor de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, iar prin declarația dată de către același #####-##### s-a indicat faptul că este implicat în operațiuni de comercializare de cristal de prizat, cocaină și pastile ecstasy. Cu ocazia audierii în calitate de martor, #####-##### a declarat și faptul că poate procura în mod autorizat de la el cocaină, chiar și în cantități de ordinul zecilor de grame. Ulterior exprimării disponibilității de a dobândi calitatea de colaborator autorizat de către martorul #####-##### a fost emisă ordonanța procurorului din data de 14.05.2025, prin care a fost autorizată activitatea investigatorului acoperit „#####” și a colaboratorului cu identitate reală #####-##### fiind, totodată, autorizată activitatea de procurare a unor cantități mai mari de droguri de mare risc.

În urma declarațiilor martorului #####-##### și a autorizărilor mai sus indicate, au fost realizate următoarele activități: a) La data de 14.05.2025, în jurul orei 16:40, la domiciliul colaboratorului autorizat #####-##### a remis cu titlu gratuit colaboratorului autorizat un plic zip-lock cu cocaină, substanța remisă fiind identificată ca fiind cocaină în cantitate de 0,39 gr; b) La data de 15.05.2025, a fost încuviințată măsura de supraveghere tehnică prin încheierea nr. ##/2025 emisă de Tribunalul Bihor în dosarul nr. #####/111/2025, fiind emise în baza acestora mandatele de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025; c) La data de 15.05.2025, în jurul orei 17:45, la domiciliul colaboratorului autorizat #####-##### a vândut colaboratorului autorizat cantitatea de 10 gr. cocaină contra sumei de 5.000 lei.

Ulterior acestor activități a fost realizată o percheziție domiciliară la locuința inculpatului din #####-##### ocazie cu care au fost descoperite și ridicate: cantitatea de 25 gr. materie vegetală verde olive cu miros specific cannabisului, aproximativ 0,7 gr. substanță solidificată albă identificată ulterior ca fiind cocaină.

Prin activitățile desfășurate conform celor indicate mai sus a fost conturată în sarcina sa acuzația de săvârșire a infracțiunilor de trafic de droguri de mare risc în formă continuată prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, sub forma a 3 acte materiale, astfel: remiterea cantității de

1 gr. - 0,39 gr. net - cocaină la 14.05.2025 - către colaboratorul autorizat #####-##### la domiciliul acestuia; vânzarea cantității de 10 gr. cocaină la 15.05.2025 - către colaboratorul autorizat #####-##### la domiciliul acestuia; deținerea în vedere vânzării a cantității de 0,7 gr. - 0,12 gr. net - cocaină la 15.05.2025, la domiciliul său.

Cu privire la nelegalitatea probelor (art. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală) a considerat că întreaga desfășurare a evenimentelor din data de 14.05.2025 și 15.05.2025, respectiv modalitatea prin care colaboratorul autorizat #####-##### l-a determinat să procedeze atât la remiterea cantității de 1 gr. (0,39 gr. net) cocaină la 14.05.2025, cât și la vânzarea cantității de 10 gr. cocaină la 15.05.2025, a fost realizată cu încălcarea dispozițiilor art. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală, în cauză, colaboratorul autorizat #####-##### solicitându-i în mod insistent să îi aducă la domiciliu drogurile în discuție, prin acest comportament provocându-l să săvârșească infracțiunea de trafic de droguri în forma remiterii (14.05.2025), respectiv vânzării (15.05.2025).

A indicat faptul că el și colaboratorul autorizat #####-##### au avut o relație foarte apropiată, iar în baza acestei relații, la data de 14.05.2025, l-a rugat să îi procure o anumită cantitate de cocaină, cunoscând faptul că deține la locuința sa droguri de acest gen. Inițial, nu a dorit să îi procure asemenea droguri, însă, la insistențe repetate ale acestuia, i-a înmănat la 14.05.2025 o cantitate de 1 gr. (0,39 gr. net) cocaină, iar la data de 15.05.2025 cantitatea de 10 gr. cocaină.

Astfel, în contextul în care a deținut, în perioada 14.05.2025-15.05.2025, o cantitate de aproximativ 11 gr. cocaină, iar acest aspect putea fi probat printr-o percheziție domiciliară efectuată la locuința sa (percheziție de altfel autorizată prin încheierea nr. ##/2025 dată în dosar nr. #####/111/2025), a considerat că provocarea sa de a săvârși fapta de trafic de droguri de mare risc prin forma remiterii/vânzării acestora către colaboratorul autorizat #####-##### este nelegală.

Astfel, acțiunile colaboratorului autorizat #####-##### (persoană care a acționat „pentru” organele judiciare), începând cu data de 14.05.2025, ar fi constituit o „provocare” în sensul prevăzut de dispozițiile art. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală, în contextul în care el nu i-a oferit și nici nu s-a oferit să îi vândă droguri de mare risc, a acționat în acest mod doar la îndemnul și rugămintele colaboratorului autorizat.

Raportat la toate cele indicate mai sus, inculpatul contestator a considerat că se impune excluderea probelor obținute în mod nelegal prin încălcarea dispozițiilor art. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală, aceste probe fiind constatate prin mijloacele de probă: procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/##/P/2025 din 14.05.2025; procesul-verbal din 14.05.2025 privind analiza unui aproximativ 1 gram substanță solidificată de culoare albă; procesul-verbal din 14.05.2025 privind efectuarea de verificări și investigații specifice; procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/##/P/2025 din 15.05.2025; procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 15.05.2025.

Cu privire la nelegalitatea/nulitatea derivată a probelor, a solicitat a se constata nelegalitatea probelor obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ##/2025 emisă de Tribunalul Bihor în dosar #####/111/2025 și a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025, ca urmare a nelegalității derivate

a încheierii emise de către judecătorul de drepturi și libertăți și subsecvent a mandatului emis în baza acesteia, precum și a probelor rezultate prin punerea lor în executare raportat la dispozițiile art. 101 coroborat cu art. 102 alin. 4 Cod de procedură penală.

Totodată, inculpatul contestator a solicitat a se reține că încheierea nr. ##/2025 a Tribunalului Bihor, în baza căreia au fost emise mandatele de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025 a fost dată de către judecătorul de drepturi și libertăți în considerarea celor rezultate din mijloacele de probă constând în procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/##/P/2025 din 14.05.2025, procesul-verbal din 14.05.2025 privind analiza unui aproximativ 1 gram substanță solidificată de culoare albă, procesul-verbal din 14.05.2025 privind efectuarea de verificări și investigații specifice, ## ##### ### ##### ## ##### #####
#####. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală.

Raportat la dispozițiile art. 102 alin. 4 Cod de procedură penală „Probe derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.”, în lipsa mijloacelor de probă administrate în data de 14.05.2025, nici încheierea nr. ##/2025 a Tribunalului Bihor nu ar fi fost emisă și astfel niciuna dintre activitățile efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025 nu ar mai fi fost posibilă.

Consecutiv constatării nelegalității/nulității derivate a probelor obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ##/2025 emisă de Tribunalul Bihor, a solicitat excluderea acestora de la judecarea cauzei raportat la dispozițiile art. 102 alin. 4 Cod de procedură penală.

În probațiune, s-a solicitat audierea colaboratorului autorizat #####-#####.

La termenul de judecată din data de 15.09.2025, inculpatul #####-#####, prin avocat ales, a precizat că își menține cererile și excepțiile formulate în procedura de cameră preliminară.

De asemenea, la termenul de judecată din data de 15.09.2025, s-a procedat la audierea martorului #####-#####.

Analizând actul de sesizare a instanței, mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale și actele de urmărire penală efectuate în cauză, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut faptul că Tribunalul Bihor a fost în mod legal sesizat prin rechizitoriul din data de 16.06.2025, emis în dosarul nr. 171/##/P/2025 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial #####, actul de sesizare a fost regulamentar întocmit, iar mijloacele de probă au fost în mod legal administrate.

Conform art. 342 Cod de procedură penală judecătorul de cameră preliminară examinează competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor de către organele de urmărire penală și legalitatea efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

În consecință, referitor la competența instanței, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut că instanța a fost sesizată cu infracțiuni care atrag competența Tribunalului Bihor, respectiv infracțiunile de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000 și deținere de droguri de risc pentru consum propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000.

În ceea ce privește legalitatea sesizării instanței, s-a reținut că verificarea rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței, presupune verificarea actului de sesizare propriu-zis, îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la conținutul actului de sesizare și respectarea dispozițiilor art. 328 Cod de procedură penală. Instanța verifică în cadrul acestui criteriu și claritatea acuzației, respectiv descrierea faptei cu suficiente elemente, încât să rezulte concordanța cu norma penală și să facă înțeles obiectul judecății.

Analizând cuprinsul actului de sesizare a instanței, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut faptul că acesta cuprinde mențiunile prevăzute de art. 328 alin. 1, 2 raportat la art. 285 alin. 2 Cod de procedură penală, indicându-se denumirea parchetului și data emiterii, numele, prenumele și calitatea celui care l-a întocmit, semnătura celui care l-a întocmit, faptele și identitatea persoanelor pentru care s-a efectuat urmărirea penală, încadrarea juridică a acestora, motivele de fapt și de drept, probele și mijloacele de probă, dispoziția de trimitere în judecată, cheltuielile judiciare, precum și numele și prenumele persoanelor care trebuie citate în proces, cu indicarea calității lor procesuale.

De asemenea, s-a reținut faptul că rechizitoriul stabilește cu certitudine cadrul procesual, cuprinde descrierea faptelor prevăzute de legea penală într-un mod susceptibil de a învesti instanța, conține enumerarea tuturor mijloacelor de probă administrate în cauză și este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul-șef serviciu al DIICOT - Serviciul Teritorial #####.

În acest sens, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a constatat că, în sarcina inculpatului #####-##### s-a reținut faptul că, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, ar fi procurat, deținut în vederea vânzării și ar fi vândut/remis, la data de 14.05.2025, 1 gr. de cocaină (0,39 gr. net), la data de 15.05.2025, 10 gr. net de cocaină, contra sumei de 5.000 de lei, și ar fi deținut, în vederea vânzării la domiciliu la 15.05.2025, 0,7 gr. de cocaină (0,12 gr. net).

Totodată, conținutul concret al faptelor ce realizează elementul material al infracțiunilor cu care a fost sesizată instanța, astfel cum acesta rezultă din probele reținute în cauză, a fost prezentat de către procuror în partea expozitivă a rechizitoriului, loc în care s-a expus și conținutul probelor considerate a fi utile susținerii acuzației, care au fost analizate de către procuror în cadrul capitolului „Starea de fapt” din rechizitoriu, evidențiindu-se elementele probatorii concordante, motiv pentru care se reține că, în cauză, acuzațiile la adresa inculpatului #####-##### au fost formulate într-o manieră suficient de clară, astfel încât să rezulte cu certitudine caracterul penal al acestora, voința neechivocă a procurorului de a trimite inculpatul în judecată și a da acestuia posibilitatea să înțeleagă ce anume i se reproșează de către organul judiciar și care este semnificația penală a conduitei sale, respectiv încadrarea juridică și implicit tratamentul sancționator.

Cu privire la susținerile inculpatului #####-##### referitoare la pretinsa nelegalitate a probelor obținute urmare a activității desfășurate de către colaboratorul autorizat cu identitate reală #####-#####, considerând că întreaga desfășurare a evenimentelor din datele de 14.05.2025 și 15.05.2025, respectiv modalitatea prin care colaboratorul autorizat #####-##### l-a determinat să procedeze atât la remiterea cantității de 1 gr. (0,39 gr. net) cocaină la 14.05.2025, cât și la vânzarea cantității de 10 gr. cocaină la 15.05.2025, a fost realizată cu încălcarea dispozițiilor art. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală, colaboratorul autorizat #####-##### provocându-l să săvârșască infracțiunea de trafic de droguri în forma remiterii,

respectiv vânzării, având ca efect excluderea acestor probe din dosarul de urmărire penală, s-a reținut că acestea sunt neîntemeiate.

de această susținere că probele ar fi fost obținute nelegal prin provocarea inculpatului ####-##### la comiterea faptelor, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a apreciat că nu se poate reține, în cauză, că acesta a fost provocat la comiterea infracțiunilor de care este acuzat. La momentul demarării investigației penale, implicarea inculpatului în traficul cu droguri ajunsese la cunoștința organelor de urmărire penală, intrase deja în atenția acestora (chiar pentru o perioadă mult mai extinsă decât cea reținută în prezentul act de acuzare), iar comportamentul acestuia putea justifica suspiciunea rezonabilă cu privire la preexistența unei activități infracționale și faptul că era familiarizat cu aceste categorii de tranzacții. De asemenea, există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a stabilit detaliile tranzacției și locul de remitere și vânzare, iar activitatea organelor de urmărire penală nu poate fi considerată că a condus la inițierea activității infracționale a inculpatului ####-#####, ci s-a pliat pe aceasta, activitatea investigativă rămânând, în mod proporțional, între limitele activității sub acoperire decât în sfera activității agenților provocatori.

Judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a reținut că inculpatul ####-##### era "pregătit și dispus" să se implice în activitatea infracțională de trafic de droguri. În acest sens, din probele administrate rezultă că organele judiciare aveau o suspiciune rezonabilă că inculpatul urmează să fie implicat în comiterea acestui tip de infracțiuni. Astfel, la data de 09.05.2025, organele de urmărire penală au fost sesizate, printr-un denunț, cu privire la comiterea de infracțiuni în domeniul traficului de droguri de către inculpatul ####-##### . Ulterior, la data de 07.05.2025, în cauză a fost audiat martorul ####-##### care a declarat că știe că inculpatul comercializează cristal de prizat, cocaină și pastile Ecstasy. De asemenea, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut că la efectuarea percheziției domiciliare la locuința inculpatului au fost descoperite și ridicate 25 grame de cannabis și 0,7 grame cocaină. Toate aceste aspecte au demonstrat că inculpatul ####-##### avea conexiunile, cunoștințele și relațiile necesare pentru a-i procura colaboratorului drogurile pe care i le-a vândut.

Așadar, investigatorul-colaboratorul sub acoperire a acționat în limitele autorizate de procuror, pretinsa activitate de vânzare a avut loc la domiciliul colaboratului autorizat, inculpatul deplasându-se la domiciliul acestuia, acceptând cantitatea de droguri remisă și plata stupefiantelor, astfel că organele de urmărire penală au acționat în limita unei investigații de bună-credință prin care a fost creată o oportunitate „obișnuită” cu inculpatul ####-##### să comită o infracțiune.

Contrar celor susținute de apărătorul inculpatului, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut, atât din declarația martorului ####-##### , cât și din probele existente la dosarul cauzei, că persoana care a acționat în calitate de colaborator nu a insistat ca inculpatul să îi procure droguri, ci i-a oferit doar o tentativă obișnuită. #### în primă fază inculpatul i-ar fi oferit colaboratorului o cantitate mică de cocaină cu titlu de mostră, ulterior procedând la remiterea unei cantități mai mari, contra unei sume de bani. O astfel de manieră de abordare este tipică unui posibil vânzător de droguri, respectiv oferirea, în primă fază, unei cantități mici de drog pentru a fi testat, după care se procedează la vânzarea unei doze mai mari.

Prin urmare, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că activitatea organelor judiciare a fost desfășurată în scopul exclusiv al culegerii de probe, iar nu în direcția

incitării neloiale în comiterea unei fapte infracționale, alegațiile inculpatului cu privire la existența provocării fiind în totalitate neverosimile.

Ca atare, apărarea formulată de inculpatul #####-##### cu privire la existența unei provocări s-a apreciat a fi neîntemeiată, în acest sens fiind relevantă și poziția sa procesuală din cursul urmăririi penale când, fiind audiat în calitate de suspect și inculpat (filele 61 și 114 dosar urmărire penală), a recunoscut și a regretat săvârșirea faptelor.

Concluzionând, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut că, în cursul urmăririi penale, regulile procedurale nu au fost deturnate de la scopul lor, fiind utilizate pentru probarea acuzațiilor penale, iar nu pentru provocarea la comiterea de infracțiuni. Mijloacele și strategiile de investigație au folosite de organele de urmărire, în cadrul competențelor legale, pentru a strânge probe cu privire la faptele investigate, iar nu pentru a-l provoca pe inculpat să comită infracțiuni. Astfel, față de data la care organele de urmărire penală susțin că ar fi fost comise faptele de care este acuzat inculpatul nu se poate considera că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea principiului loialității probei sau că acesta ar fi fost provocat să comită infracțiuni.

Pentru aceleași considerente, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a reținut că apărările inculpatului #####-#####, referitoare la nelegalitatea/nulitatea relativă a probelor, în sensul de a se constata nelegalitatea probelor obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ##/2025 emisă de Tribunalul Bihor în dosar #####/111/2025 și a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025, ca urmare a nelegalității derivate a încheierii emise de către judecătorul de drepturi și libertăți și, subsecvent, a mandatului emis în baza acesteia, precum și a probelor rezultate prin punerea lor în executare, sunt neîntemeiate.

În consecință, s-a reținut faptul că procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/##/P/2025 din 14.05.2025, procesul-verbal din 14.05.2025 privind analiza unui aproximativ 1 gram substanță solidificată de culoare albă, procesul-verbal din 14.05.2025 privind efectuarea de verificări și investigații specifice, precum și probele ulterioare obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ##/2025 emisă de judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, nu sunt atinse de nulitatea invocată de inculpat, precum și faptul că nu s-a impus excluderea acestora de la dosarul cauzei, nederivând din probe administrate nelegal, fapt pentru care judecătorul de cameră preliminară a respins apărările invocate.

Referitor la legalitatea efectuării actelor și administrării probelor de către organele de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a examinat respectarea condițiilor de contradictorialitate și a dreptului la apărare, respectiv incidența cazurilor de nulitate absolută sau relativă, astfel cum sunt reglementate de art. 281 - art. 282 Cod de procedură penală.

Din analiza actelor de urmărire penală și a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale efectuate în prezenta cauză, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut legalitatea desfășurării urmăririi penale, rezolvării cauzei și sesizării instanței conform art. 305-311 și art. 327-331 Cod de procedură penală și legalitatea administrării probelor, fiind respectate prevederile art. 107-110 Cod de procedură penală cu privire la audierea inculpatului, art. 111-113 Cod de procedură penală, art. 139 alin. 3 Cod de procedură penală cu privire la înregistrările care constituie mijloace de probă și art. 198 - art. 199 Cod de procedură

penală cu privire la mijloacele de probă scrise, respectiv cuprinsul și forma procesului-verbal în care se consemnează mijloacele de probă administrate în cauză.

În egală măsură, din examinarea actelor de urmărire penală s-a reținut că, pe parcursul urmăririi penale, inculpatul #####-##### a fost asistat de apărători (inclusiv de apărător ales), a dat declarații de suspect și de inculpat, beneficiind de timpul și înlesnirile necesare exercitării unei apărări efective.

În consecință, contrar apărărilor formulate de către inculpatul #####-##### , judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut că, în această cauză, au fost respectate normele procesual penale care guvernează faza urmăririi penale, neimpunându-se excluderea vreunui mijloc de probă sau sancționarea vreunui act de urmărire penală și, luându-se în considerare faptul că rechizitoriul este regulamentar întocmit, neimpunându-se ca procurorul să procedeze la remedierea de neregularități, a respins cererile și excepțiile formulate de către inculpatul #####-#####.

Împotriva acestei încheieri, în termen legal a declarat contestație inculpatul #####-##### , criticând-o sub aspectul nelegalității și netemeinicie, solicitând admiterea contestației, desființarea încheierii penale nr. ###/Î/CP din 24.09.2025, cu consecința admiterii în totalitate a cererilor și excepțiilor ridicate de către inculpat, respectiv:

1. să se constate nelegalitatea tuturor probelor obținute urmare a activității desfășurate de către colaboratorul autorizat cu identitate reală #####-##### raportat la obținerea acestora prin încălcarea dispozițiilor art. 101 Cod procedură penală, probele obținute în acest mod rezultând din mijloacele de probă: proces verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/###/P/2025 din 14.05.2025; proces verbal din 14.05.2025 privind analiza unui aproximativ 1 gram substanță solidificată de culoare albă; proces verbal din 14.05.2025 privind efectuarea de verificări și investigații specifice; proces verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/###/P/2025 din 15.05.2025; proces verbal de constatare a infracțiunii din 15.05.2025;

2. să se constate nelegalitatea probelor obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin Încheierea nr. ###/2025 emisă de Tribunalul Bihor în dosar nr. #####/111/2025 și a Mandatelor de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025, ca urmare a nelegalității derivate a încheierii emise de către judecătorul de drepturi și libertăți și subsecvența mandatului emis în baza acesteia, precum și a probelor rezultate în urma acestora raportat la dispozițiile art.101 coroborat cu art. 102 alin. 4 Cod procedură penală;

3. să se dispună înlăturarea fizică a probelor constatate ca fiind nelegale de la dosarul nr. #####/111/2025 aflat pe rolul Tribunalului Bihor;

4. ca urmare a admiterii cererilor și excepțiilor să se solicite procurorului a comunica dacă menține dispoziția de trimitere în judecată pentru cele două acte materiale dovedite prin probele excluse ori solicită restituirea cauzei, iar în măsura în care procurorul nu remediază neregularitățile ori solicită restituirea cauzei, raportat la dispozițiile art. 346 alin. 3 lit. c Cod procedură penală cu referire la art. 345 alin. 3 Cod procedură penală, s-a solicitat restituirea cauzei la DIICOT-Serviciul Teritorial #####.

În susținerea contestației, s-a arătat că, în mod neîntemeiat, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal, examinând și depoziția colaboratorului autorizat #####-##### din data de 15.09.2025 a reținut că în cauză nu s-ar regăsi ipoteza reglementată de

dispozițiile art. 101 alin. 1 și 3 Cod procedură penală, respectiv că nu poate fi reținută teza provocării din partea colaboratorului autorizat.

S-a susținut că, astfel cum a declarat și colaboratorul #####, inițierea tranzacției, locul unde urmează a fi realizată, cantitatea care urmează a fi achiziționată, modalitatea de tranzacționare (înmânarea unei mostre și apoi achiziția în sine), chiar și prețul de tranzacționare au fost stabilite de către colaboratorul #####, care a indicat în mod expres că inculpatul contestator nu deține drogurile solicitate.

S-a mai susținut că, implicarea colaboratorului autorizat este tipică unui agent provocator, fiind dovedită chiar prin cele declarate de către acesta la data de 15.09.2025, acesta arătând faptul că „...în timp ce eram arestat la domiciliu, i-am solicitat inculpatului să-mi aducă o substanță, acesta s-a conformat și mi-a adus cocaină. L-am întrebat pe inculpat prin mesaje dacă are să-mi aducă cocaină. Din câte îmi amintesc inculpatul a spus că nu are cocaină în acea zi și mi-a adus ulterior...”, de asemenea s-a susținut că, la întrebarea: la ce preț i-a solicitat inculpatului procurarea cocainei, colaboratorul autorizat ##### a răspuns: „100 euro gramul”. S-a mai susținut că, la cererea organelor de cercetare penală, colaboratorul i-a solicitat inculpatului contestator o cantitate de 20 gr. de cocaină, însă inculpatul a dus doar 10 gr..

S-a învederat că, în mod nesincer, colaboratorul autorizat a minimizat natura relației existente între inculpatul contestator și acesta, în realitate, potrivit conversațiilor purtate cu colaboratorul autorizat pe o perioadă lungă de timp, relațiile dintre ei erau foarte apropiate, ceea ce a creat condițiile provocării inculpatului contestator de a săvârși infracțiunea de trafic de droguri din 14-15.05.2025.

Completul de judecători de cameră preliminară din cadrul curții de apel, examinând încheierea atacată, pe baza actelor și lucrărilor dosarului, în raport de motivele invocate de inculpatul contestator, cât și din oficiu, constată următoarele:

Prin rechizitoriul din data de 16.06.2025, emis în dosarul nr. 171/###/P/2025 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial ##### a fost trimis în judecată inculpatul #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de droguri de mare risc, în formă continuată, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale), și deținere de droguri de risc pentru consum propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, în sarcina inculpatului ##### faptul că, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a procurat, deținut în vederea vânzării și a vândut/remis, la data de 14.05.2025, 1 gr. de cocaină (0,39 gr. net), la data de 15.05.2025, 10 gr. net de cocaină, contra sumei de 5.000 de lei, și a deținut, în vederea vânzării la domiciliu la 15.05.2025, 0,7 gr. de cocaină (0,12 gr. net).

Potrivit articolului 342 Cod procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Așadar, în camera preliminară verificarea rechizitoriului se realizează doar sub aspectul legalității, nu și sub aspectul temeiniciei acuzațiilor.

În ceea ce privește competența instanței, Tribunalul Bihor este competent material să soluționeze cauza în primă instanță, conform dispozițiilor art. 36 alin. 1 lit. a și c Cod procedură penală, fiind totodată competent teritorial potrivit art. 41 alin. 1 lit. a Cod procedură penală.

Tot cu privire la legalitatea actului de inculpare se impune a fi precizat că verificarea actului de sesizare poartă asupra acelor mențiuni obligatorii conținute în articolul 328 Cod procedură penală și asupra respectării condițiilor prevăzute în articolul 329 Cod procedură penală.

Verificările instanței poartă asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege în ceea ce privește conținutul rechizitoriului și respectării articolului 328 Cod procedură penală.

Verificând rechizitoriul emis în dosar nr. 171/###/P/2025 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial ##### la data de 16.06.2025, prin prisma dispozițiilor articolului 328 Cod procedură penală, se constată că acesta cuprinde datele referitoare la fapte, încadrarea juridică a acestora, la profilul inculpatului, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare. În rechizitoriu se arată numele și prenumele persoanelor care trebuie citate în instanță cu indicarea calității lor în proces și locul unde urmează a fi citate.

De asemenea, rechizitoriul a fost supus verificării sub aspectul legalității și temeiniciei de către procurorul șef serviciu din cadrul Ministerului ##### - Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial #####, conform articolului 328 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 din OUG nr. 78/2016.

Așadar, față de cele arătate, se constată că au fost respectate dispozițiile privitoare la sesizarea instanței, aceasta fiind făcută prin rechizitoriu cu respectarea dispozițiilor articolului 328 și articolului 329 Cod procedură penală.

De respectarea condițiilor de fond și de formă a rechizitoriului depinde legala sesizare a instanței, respectiv acestea fac ca un anumit act să aibă aptitudinea de a investi în mod valabil instanța competentă să soluționeze procesul penal

În cameră preliminară verificarea rechizitoriului, așa cum a-a arătat mai sus, se realizează doar sub aspectul legalității nu și sub aspectul temeiniciei.

Sub aspectul verificării legalității actului de sesizare al instanței, se rețin următoarele:

Descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatului a fost realizată într-o modalitate suficientă pentru a se reține ca fiind respectată cerința articolului 328 Cod procedură penală, iar probele și mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale sunt enumerate la fila 92 din rechizitoriu.

În ceea ce privește descrierea faptelor, se reține că aceasta este necesar a fi efectuată într-un mod clar și complet, prin indicarea datei sau a unor elemente apte să determine intervalul de săvârșire a activității infracționale, împrejurările concrete în care au fost comise faptele, acțiunile sau inacțiunile reținute în sarcina inculpatului și nu în ultimul rând corespondența situației factuale la încadrarea juridică inserată în dispozitiv. Actul de sesizare trebuie să se caracterizeze prin claritate și rigoare, astfel încât descrierea faptelor să nu fie echivocă sau lacunară și să nu vicieze stabilirea limitelor sesizării și implicit dreptul la apărare al inculpatului.

În acest sens, trebuie menționate dispozițiile art. 6 alin.1 din cuprinsul Directivei 2012/13/EU din 22.05.2012 care prevăd că statele membre trebuie să se asigure că persoana suspectată sau acuzată primește informații suficiente cu privire la fapta penală de a cărei comitere

este acuzată; informațiile trebuie furnizate cu promptitudine și cu detalii necesare pentru a se putea garanta caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a dreptului la apărare. Totodată se reține că art. 6 parag. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat în mod detaliat atât cu privire la cauza acuzării, adică cu privire la actele materiale de care este acuzat și pe care este fondată acuzația, cât și cu privire la natura acuzării, adică încadrarea juridică a faptei (cauza Pellisier și ##### co. Franței; cauza ##### co. Ungariei).

În speță, se apreciază că rechizitoriul îndeplinește exigențele privitoare la descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatului, acestea fiind realizate într-o modalitate ce permite individualizarea și încadrarea în tipicitatea infracțiunii ce face obiectul acuzației penale, fiind indicate circumstanțele de timp și modalitatea de comitere cu o precizie suficientă pentru a permite inculpatului #####-##### să înțeleagă conținutul obiectiv al acuzației și să își formuleze apărările.

Acuzațiile care se aduc inculpatului sunt descrise în starea de fapt atât în cuprinsul rechizitoriului, cât și în cuprinsul celorlalte acte de urmărire penală, referindu-ne aici și la actele materiale, perioada săvârșirii activității infracționale, modalitatea de săvârșire a infracțiunilor urmând a fi stabilită în concret de către judecător la momentul pronunțării hotărârii, neputându-se discuta despre o nelegalitate a actelor de urmărire penală din acest punct de vedere.

În rechizitoriu se regăsesc descrise faptele ce fac obiectul acuzațiilor aduse inculpatului #####-##### cu indicarea în concret a împrejurărilor săvârșirii acestora, făcându-se totodată referire punctuală și la mijloacele de probă avute în vedere în acuzare.

Prin urmare, analizând rechizitoriul rezultă că faptele reținute în sarcina inculpatului #####-##### pentru care s-a efectuat urmărirea penală sunt determinate prin indicarea elementelor suficiente pentru stabilirea naturii lor juridice și concretizarea acestora în raport cu probele dosarului. Din rechizitoriu rezultă modalitatea de comitere a presupuselor fapte de către inculpatul #####-##### acestea fiind stabilite de către procuror prin raportare la actele și lucrările dosarului de urmărire penală.

Instanța este sesizată cu o stare de fapt, aceasta urmează a fi analizată dacă rezultă întocmai din probele dosarului, urmând ca apoi să fie analizate elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului. În cuprinsul actului de sesizare apar suficient descrise acuzațiile care se aduc inculpatului, cu referire la infracțiunile reținute în sarcina acestuia, existând suficiente elemente pentru stabilirea participației inculpatului la comiterea faptei care i se impută.

Rechizitoriul cuprinde încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului #####-##### și descrierea suficient de detaliată pentru ca atât instanța ce va soluționa fondul cauzei să afle adevărul în acest dosar, iar inculpatul să poată formula apărări pertinente.

De altfel, se observă că descrierea faptelor imputate inculpatului #####-##### și deduse judecății este prezentată de o manieră rezonabilă și inteligibilă în cuprinsul rechizitoriului, fiind aptă să permită cunoașterea și înțelegerea întocmai a acuzațiilor ce îi sunt aduse inculpatului și pregătirea unei apărări corespunzătoare în raport cu acestea, dar și stabilirea exactă a obiectului judecății, astfel cum se prevede în art. 371 Cod procedură penală.

Rechizitoriul cuprinde informații suficiente pentru ca inculpatul să înțeleagă în mod precis învinuirea care i se aduce raportat la circumstanțele particulare ale cauzei.

Astfel, se constată că rechizitoriul este regulat întocmit, acesta întrunind toate cerințele art. 328 Cod procedură penală, așa cum s-a arătat mai sus.

Totodată, se reține că examinarea nulității actelor de urmărire penală este o activitate distinctă și are loc după ce se constată legalitatea actului de sesizare.

Referitor la susținerile inculpatului ##### privind pretinsa nelegalitate a probelor obținute urmare a activității desfășurate de către colaboratorul autorizat cu identitate reală #####, considerând că întreaga desfășurare a evenimentelor din datele de 14.05.2025 și 15.05.2025, respectiv modalitatea prin care colaboratorul autorizat ##### l-a determinat să procedeze atât la remiterea cantității de 1 gr. (0,39 gr. net) cocaină la 14.05.2025, cât și la vânzarea cantității de 10 gr. cocaină la 15.05.2025 a fost realizată cu încălcarea dispozițiilor art. 101 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală, colaboratorul autorizat ##### provocându-l să săvârșească infracțiunea de trafic de droguri în forma remiterii, respectiv vânzării, având ca efect excluderea acestor probe din dosarul de urmărire penală, se reține:

Potrivit art. 102 alin. 2 și 3 Cod procedură penală, probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal, iar nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probelor. Așadar, excluderea nu este o sancțiune procesuală autonomă, ci subsumată sancțiunii nulității; cu excepția art. 102 alin. 1, art. 89 alin. 2 și art. 190 alin. 5 Cod procedură penală, probele nelegal administrate nu sunt excluse automat, ci doar în măsura în care se constată incidența nulității absolute și relative. Principiul loialității administrării probelor este reglementat de art. 101 alin. 1-3 Cod procedură penală și are în vedere interdicția impusă organelor judiciare de întrebuinta violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe, totodată, nu pot fi folosite metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata în mod conștient și voluntar faptele care constituie obiectul probei; de asemenea, este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori că continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unor probe.

Se observă că, în cazul principiului loialității administrării probelor, legiuitorul folosește expresii prohibitive în mod absolut [„este oprit a se întrebuinta (...)”, „nu pot fi folosite (...)”, „este interzis (...)”], similar ipotezei probelor obținute prin tortură, precum și probelor derivate din acestea [„nu pot fi folosite (...)”]. Cu alte cuvinte, provocarea unei persoane să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe, atrage nulitatea absolută a mijlocului de probă astfel obținut, consecința fiind excluderea necondiționată a probei.

Provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. În această situație, agentul provocator se situează din punct de vedere substanțial în poziția instigatorului care determină o persoană să ia rezoluția infracțională, să comită o infracțiune. În lumina jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului, se consideră a fi provocare din partea polițiștilor atunci când agenții implicați nu se limitează să examineze într-un mod strict pasiv activitatea infracțională, ci exercită asupra persoanei care face obiectul anchetei o influență de natură să îl incite să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o (##### împotriva României, ##### împotriva României, ##### de ##### c. Portugaliei).

Legea nr. ##### privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri face referire în art. 22 la folosirea colaboratorilor, prevăzând că polițiștii din formațiunile

de specialitate, care acționează ca investigatori acoperiți, precum și colaboratorii acestora pot procura droguri, substanțe chimice, esențiale și precursori, cu autorizarea prealabilă a procurorului, în vederea descoperirii activităților infracționale și a identificării persoanelor implicate în astfel de activități.

În această accepțiune, noțiunea de colaborator al investigatorului acoperit poate fi un informator al poliției sau un învinuit ori inculpat în altă cauză, care s-a decis să colaboreze cu organele judiciare în vederea descoperirii unor noi infracțiuni sau a identificării altor infractori. În accepțiunea sa largă, însă, noțiunea de colaborator înglobează orice persoană, indiferent că face sau nu parte dintr-o structură informativă, care ajută organele de cercetare penală în activitatea de descoperire, cercetare și tragere la răspundere penală a celor care au comis infracțiuni. Din acest punct de vedere, colaboratori sunt atât informatorii sau persoanele acuzate de săvârșirea unor infracțiuni, cât și persoanele de bună credință care denunță săvârșirea unei infracțiuni care nu aduce atingere persoanei sau bunurilor lor, precum și persoanele care contribuie la identificarea altor făptuitori.

Se mai reține că faptul că organele de poliție se pot autosesiza atunci când din orice sursă află că se săvârșește sau se pregătește săvârșirea unei infracțiuni, cu atât mai mult în cazul infracțiunilor de trafic de droguri când organele de poliție primesc informații care pot duce la sesizarea lor, în principal din două surse, fie de la persoane care de cele mai multe ori doresc să-și păstreze anonimul, pentru a nu avea ulterior de suferit, fie denunțatori care sunt cercetați în alte dosare cu același obiect, aceștia din urmă, pentru a beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă cu privire la faptele pe care ei le-au săvârșit.

Referitor la pretinsa provocare a inculpatului contestator, se constată că ordonanțele de autorizare a autorizării folosirii investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor, precum și participării acestora la anumite activități au fost emise după începerea urmăririi penale în rem, iar toate activitățile s-au desfășurat în perioadele autorizate.

Investigatorul sub acoperire/colaboratorul și activitățile desfășurate de aceștia stau sub autorizarea procurorului, iar mijloacele de supraveghere tehnică stau, în principal, sub autorizarea judecătorului de drepturi și libertăți și doar în subsidiar a procurorului.

Referitor la infracțiunile cercetate în cauză, recurgerea la un investigator sub acoperire și la un colaborator în cadrul unei activități infracționale în desfășurare este în acord cu cerințele echității.

În speță, activitatea organelor de urmărire penală nu poate fi considerată, sub nicio formă, că a condus la inițierea activității infracționale a inculpatului contestator, iar desfășurarea activităților investigative autorizate după începerea urmăririi penale în rem se circumscrie limitelor autorizate de procuror.

În cauză, se constată că la momentul demarării investigației penale, implicarea inculpatului ##### în traficul cu droguri ajunsese la cunoștința organelor de urmărire penală, intrase deja în atenția acestora, iar comportamentul acestuia putea justifica suspiciunea rezonabilă cu privire la preexistența unei activități infracționale pe linia traficului de droguri, existând date că acesta realizează tranzacții cu astfel de substanțe. (fila 9 dosar urmărire penală).

Totodată, se reține din actele dosarului că organele judiciare aveau o suspiciune rezonabilă că inculpatul urmează să fie implicat în comiterea acestui tip de infracțiuni. Astfel, la data de 09.05.2025, organele de urmărire penală au fost sesizate, printr-un denunț, cu privire la comiterea

de infracțiuni în domeniul traficului de droguri de către inculpatul #####-##### (fila 1 dosar urmărire penală).

La data de 07.05.2025, a fost audiat în cauză martorul ##### care a declarat că știe că inculpatul ##### este implicat în activități din sfera traficului de droguri de mare risc și că, comercializează cristal de prizat, cocaină și pastile Ecstasy la diferite prețuri în funcție de cantitatea achiziționată (filele 5-6 dosar urmărire penală).

De asemenea, se reține că la efectuarea percheziției domiciliare la locuința inculpatului au fost descoperite și ridicate 25 grame de cannabis și 0,7 grame cocaină 8 (filele 46-48 dosar urmărire penală).

Toate aceste aspecte demonstrează că inculpatul ##### avea conexiunile, cunoștințele și relațiile necesare pentru a-i procura colaboratorului drogurile pe care i le-a vândut.

Investigatorul sub acoperire și a colaboratorul cu identitate reală a acționat în limitele autorizate de procuror, pretinsa activitate de vânzare a avut loc la domiciliul colaboratorului autorizat, inculpatul deplasându-se la domiciliul acestuia, i-a remis o cantitate de droguri fără a-i solicita vreo sumă de bani în schimb și i-a spus că dacă dorește mai multă cocaină îi poate vinde oricând doar să-l contacteze.

Autorizarea martorului ##### în calitate de colaborator cu identitate reală s-a realizat cu respectarea dispozițiilor legale, iar activitatea de supraveghere tehnică nu a depășit limitele unei investigări pasive a activității ilicite pe care la acel moment se presupunea că inculpatul le întreprinde.

Curtea reține că nu există elemente în baza cărora să se poată aprecia că activitatea organelor de urmărire penală a depășit sfera unei investigări pasive a activităților ilicite pe care inculpatul se pare că le efectua.

Așa fiind, activitatea desfășurată de organele de urmărire penală prin intermediul colaboratorului autorizat nu poate fi apreciată ca provocare în sensul art. 101 alin. 3 Cod procedură penală.

Agenții statului au observat și constatat o presupusă implicare a inculpatului ##### în activitatea infracțională în desfășurare, iar activitatea lor nu poate fi considerată, sub nicio formă, că a condus la inițierea activității infracționale a inculpatului. Activitatea organelor judiciare a fost desfășurată în scopul exclusiv al culegerii de probe, iar nu în direcția incitării neloiale în comiterea unei fapte infracționale, alegațiile inculpatului cu privire la existența provocării fiind în totalitate neverosimile. După cum s-a reținut de către judecătorul de cameră preliminară de fond, inculpatul ##### era „pregătit și dispus” să se implice în activitatea infracțională de trafic de droguri. Nu colaboratorul a fost acela care a insistat ca inculpatul să îi procure droguri, ci inculpatul, la început, i-ar fi oferit colaboratorului o cantitate mică de cocaină cu titlu de mostră, ulterior procedând la remiterea unei cantități mai mari, contra unei sume de bani.

În cauză nu rezultă că s-au exercitat asupra inculpatului o influență de natură a îl incita la comiterea unei infracțiuni care altfel nu ar fi fost săvârșită, în scopul de a face posibilă constatarea infracțiunii, adică pentru a obține dovezi și pentru a trage la răspundere. Organele judiciare sau colaboratorii acestora nu au făcut altceva decât să ofere inculpatului o ocazie obișnuită de a comite o infracțiune, respectiv de a examina de o manieră pasivă activitatea ilicită.

Astfel, după cum s-a arătat mai sus, activitatea desfășurată de organele de urmărire penală prin intermediul colaboratorului autorizat nu poate fi apreciată ca provocare în sensul art. 101 alin. 3 Cod procedură penală.

În raport de cele arătate, se constată că și apărările inculpatului #####-#####, referitoare la nelegalitatea/nulitatea relativă a probelor, în sensul de a se constata nelegalitatea probelor obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ##/2025 emisă de Tribunalul Bihor în dosar #####/111/2025 și a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 111/UP/15.05.2025, respectiv nr. 112/UP/15.05.2025, ca urmare a nelegalității derivate a încheierii emise de către judecătorul de drepturi și libertăți și, subsecvent, a mandatului emis în baza acesteia, precum și a probelor rezultate prin punerea lor în executare, sunt neîntemeiate.

În consecință, procesul-verbal de punere în executare a măsurilor de participare autorizată la anumite activități în dosarul penal nr. 171/##/P/2025 din 14.05.2025, procesul-verbal din 14.05.2025 privind analiza unui aproximativ 1 gram substanță solidificată de culoare albă, procesul-verbal din 14.05.2025 privind efectuarea de verificări și investigații specifice, precum și probele ulterioare obținute prin procedeul de supraveghere încuviințat prin încheierea nr. ##/2025 emisă de judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, nu sunt lovite de nulitatea invocată de inculpat și ca atare, nu se impune excluderea acestora de la dosarul cauzei întrucât nu derivă din probe administrate nelegal.

În speță, activitatea organelor de urmărire penală nu poate fi considerată, sub nicio formă, că a condus la inițierea activității infracționale a inculpatului, iar desfășurarea activităților investigative autorizate se circumscrie limitelor autorizate de procuror.

Pentru toate aceste considerente, completul de judecători de cameră preliminară din cadrul curții, în baza dispozițiilor art. 4251 alin. 7 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, raportat la art. 347 Cod procedură penală, va respinge ca nefondată contestația formulată de inculpatul contestator #####-#####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în oraș #####, #####-#####, domiciliat în #####-#####, str. #####-##### nr. 27, ### #, CNP #####, împotriva încheierii penale nr. ###/Î/CP/2025 din data de 24.09.2025, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în dosarul nr. #####/111/2025/a1.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, va obliga pe contestatorul inculpat #####-##### la plata sumei de 400 lei, reprezentând cheltuieli judiciare în favoarea statului în contestație.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În baza dispozițiilor art. 4251 alin. 7 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, raportat la art. 347 Cod procedură penală, respinge ca nefondată contestația formulată de inculpatul contestator #####-#####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în oraș #####, #####-#####, domiciliat în #####-#####, str. #####-##### nr. 27, ### #, CNP #####, împotriva încheierii penale nr. ###/Î/CP/2025 din data de 24.09.2025, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în dosarul nr. #####/111/2025/a1.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, obligă pe contestatorul inculpat #####-##### la plata sumei de 400 lei, reprezentând cheltuieli judiciare în favoarea statului în contestație.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu, azi, 18 noiembrie 2025, prin punerea soluției la dispoziția inculpatului și a procurorului, prin mijlocirea grefei.

Judecător de cameră preliminară

#####

Judecător de cameră preliminară

Farka

Grefier,

###

Red. #####. #####/18.11.2025.

Jud. ##### fond #####

Tehnored. ##### P.M.C./18.11.2025.

2 ex.